

†MIHAIL

CU HARUL LUI DUMNEZEU

EPISCOP AL EPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE A

AUSTRALIEI SI NOII ZEELANDE

Preacucernicilor preoți și tuturor binecredincioșilor creștini din eparhia Noastră, har, pace, sănătate și întru toate bunăvoințe, cu prilejul Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei, iar de la Noi arhieresti și părintești binecuvântări.

Și acesta vă va fi semnul: veți găsi un Prunc înfășat și culcat în iesle. (Lc. 2,12)

Iubiți credincioși și credincioase,

Fiul lui Dumnezeu se coboară din slava veșnică și se întrupează, născându-Se Prunc din Sfânta Fecioară Maria. Astfel, Dumnezeu vine întru întâmpinarea nădejdiei omului de revenire la starea cea dintâi. Mântuitorul Iisus Hristos, Fiul Tatălui “se pogorâre spre robii Lui printr-o pogorâre inexprimabilă și incomprehensibilă. Căci aceasta înseamnă pogorârea. Și, fiind Dumnezeu desăvârșit, se face Om desăvârșit și săvârșește cea mai mare noutate din toate noutățile, singurul nou sub soare, prin care se arată puterea infinită a lui Dumnezeu. Căci ce poate fi mai mare decât ca Dumnezeu să se facă om?... Și singurul iubitor de oameni Se face mijlocitor între om și Dumnezeu... Și Se face supus Tatălui, prin luarea firii noastre, vindecând neascultarea noastră și făcându-ni-Se pildă de ascultare, în afară de care nu este cu putință să dobândim mântuirea” (Sf. Ioan Damaschin, **Dogmatica**, Ed. Apologeticum, 2004, p.82).

Sfinții evangheliști descriu acest eveniment unic și minunat, completându-se unul pe altul: “Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Mama Lui, Maria fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei împreună, S-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt”, ne încredințează Sfântul evanghelist Matei (1,18-20).

Sfântul Evanghelist Luca aduce drept mărturie cuvintele arhanghelului Gavriil către Sfânta Maria la Buna-Vestire și subliniază, zicând: “Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei, că iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus... (căci) Duhul Sfânt se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul care Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema” (Lc. 1,28, 31, 35).

La cele arătate mai sus, Sfântul evanghelist Ioan după ce subliniază existența Lui la Tatăl ca Dumnezeu-Cuvântul, “prin Care toate s-au făcut”, precizează **de ce și**

cum a luat asupra Lui și firea omenească. Astfel, Hristos S-a întrupat pentru ca *“celor câți L-au primit, care cred în numele Lui”*, să le dea *“putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu”*. Cum a ales El să vină între oameni, Dumnezeu fiind? Hristos Domnul *“nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu S-a născut. Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.”* (In. 1,13-14).

La toată această lucrare dumnezeiască s-a adăugat și creația, reprezentată de Maica Domnului, Sfânta Fecioară Maria, care a crezut mesajul dumnezeiesc primit prin cuvântul îngeresc, acceptând și zicând: *“Iată roaba Domnului! Fie mie după cuvântul tău”*(Lc.1,38). A dat crezare cuvintelor pe care Arhanghelul i le-a vestit, pentru că îi descoperise taina dumnezeiască, când i-a zis: *“Sfântul care se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema”* (Lc. 1,35).

Deși Sfânta Maria și dreptul Iosif locuiau în Nazaretul Galileei și zelele când trebuia să nască erau aproape, a ieșit poruncă de la Cezar, ca fiecare cetățean să meargă să se înscrie în cetatea sa, acolo unde s-au născut strămoșii lor. Astfel Sfânta Familie a plecat să se înscrie în Betleem, pentru că amândoi erau din neamul lui David. Acolo i s-au împlinit zilele ca să nască *“Și a născut pe Fiul Său Cel Unul Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc pentru ei în casa de oaspeți”* (Lc.2,1-7).

Dintre pământeni, nimeni nu cunoștea planul lui Dumnezeu. De aceea, a fost trimis un înger la păstorii din jurul Betleemului, ca să le vestească, nașterea Mântuitorului. Aceștia *“stând pe câmp și făcând de strajă noaptea împrejurul turmei lor”* (Lc.2,8), au fost găsiți în stare de veghe și totodată, pentru credința vie și lucrătoare din sufletele lor, au fost socotiți vrednici să primească vestea nașterii Domnului Hristos și să se bucure de vederea Pruncului ceresc. Ei au crezut cuvintelor vestite de înger și au primit vestea cu bucurie mare, fapt pentru care s-au învrednicit să vadă *“laolaltă cu îngerul... mulțime de oaste cerească lăudându-l pe Dumnezeu și zicând: slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăvoire”* (Lc.2.13-14). Aceste cuvinte prevestesc și cuprind întreaga activitate pe care urma să o facă Domnul Hristos în lume, adică să preamărească pe Dumnezeu Tatăl și să facă bine întregului neam omenesc.

Au crezut cele ce au auzit și au primit semnul după care îl vor cunoaște pe Prunc, căci le-a zis: *“veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle”* Lc. 2,12. Pentru aceasta s-au sfătuit între ei și s-au hotărât, zicând: *“să mergem dar până la Betleem, să vedem cuvântul acesta ce s-a făcut și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut. Și grăbindu-se, au venit și au aflat pe Maria și pe Iosif și pe Prunc, culcat în iesle”* (Lc.2,15-16).

Pentru aceasta, păstorii din Betleem *“au vestit cuvântul grăit lor despre Copil. Și toți câți auzeau se mirau de cele spuse lor de către păstori”* (Lc.2,17-18). Astfel, păstorii cei curați cu inima, cred cu toată ființa lor cele ce li se descoperă și sunt primii vestitori ai nașterii Domnului, dintre oameni.

Ei au propovăduit marea bucurie a nașterii lui Hristos în staulul din Betleem; ei au vestit că Cel ce S-a născut este Domnul păcii; ei au vestit că S-a născut Domnul care aduce împăcarea lui Dumnezeu cu oamenii și pe oameni între ei, făcându-i *“fii ai lui Dumnezeu”* (Rom. 8,16). Dumnezeu a văzut sufletele lor curate și însetate

de adevăr și dreptate și pătrunse de credință. Ca fii ai lui Avraam, se închinau lui Dumnezeu cu inima smerită și de aceea au putut să se învrednicească de aceste descoperiri dumnezeiești și să îl vadă cu ochii lor pe Fiul lui Dumnezeu întrupat. Și pentru că vestea despre nașterea lui Hristos s-a răspândit până la Ierusalim, iar magii de la Răsărit care I s-au închinat Pruncului, aducându-I daruri – aur, smirnă și tămâie și numindu-L *“regele iudeilor”* (Mt. 2,2), îl înștiințează și pe Irod cel Mare despre nașterea lui Iisus. Acesta s-a temut să nu își piardă tronul și astfel, pune la cale identificarea și uciderea pruncului, încercând să îi folosească pe magi. Dumnezeu protejează Sfânta Familie și așa, Iosif împreună cu Fecioara Maria și cu pruncul Iisus se refugiază în Egipt, unde rămân până la moartea lui Irod. Pentru că fiul lui Irod cel Mare, Arhelau îl succedează pe tatăl său ca rege al Ierusalimului (Mt.2,22), Sfânta Familie se stabilește în Nazaret, iar Domnul Iisus Hristos va mai fi numit și *Nazarineanul “ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin prooroci, că Nazarinean se va chema”* (Mt.2,23 cf. Jud. 13.5).

Dreptmăritori creștini,

Dacă vrem și noi să ne bucurăm de nașterea Domnului Hristos, să pășim pe urmele păstorilor din Betleem. Mai întâi să ne curățim sufletul și inima de păcate; să căutăm adevărul revelat de Iisus Hristos Domnul în Evanghelia Sa; să ne întărim în credință și să venim să I ne închinăm cu smerenie și cu dragoste.

Biserica cea Una, Sfântă. Sobornicească și Apostolică, prin asemănare, este ieslea Betleemului, pe altarul căreia este prezent Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Aici să aducem rugăciunile noastre de preamărire, de mulțumire și de cerere. Căci ce este rugăciunea? Rugăciunea este înfrățirea oamenilor înaintea Domnului pentru a promova unitatea și pacea. Sfântul Ciprian vorbind despre valoarea socială a rugăciunii pentru zidirea păcii și unității între oameni, zice: *“vedeți care este dorința Aceluia care s-a rugat, adică aceea ca după cum Părintele și Fiul sunt una, tot astfel și noi să rămânem în aceeași unitate; de aici se poate înțelege ce mare crimă comite acela care sfâșie unitatea și pacea, deoarece Domnul S-a rugat pentru aceasta, voind ca și poporul să trăiască în unitate și pace, fiindcă prin neînțelegere nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu”* (cf. Pr. Prof. Alexandru Moisiu, **Rugăciunea domnească în cult și pastorație**, BOR, nr.1-2, 1978, p.65)

Orice creștin curățit de păcate prin Taina Spovedaniei dacă se apropie cu credință, cu nădejde și cu dragoste și primește Trupul și sângele Domnului din potir, se unește în chip tainic cu El, căci Domnul Însuși zice: *“Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el”* (In.6,56).

Dacă în Betleem nu s-a găsit loc pentru Domnul Iisus și a trebuit să se nască într-o peșteră, în staulul de vite, să-L lăsăm noi ca să-și facă sălaș în noi. El bate la ușa inimilor noastre și caută duhovnicească găzduire, dar puțini îi deschid și Îl primesc. Să nu ne numărăm printre cei care Îl refuză, ci să I deschidem inima noastră ca să-L primim cu toată credința, și cu dragoste să ne bucurăm de toate binefacerile Lui. Căci El din dragoste a venit, ca *“oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”* (In. 3,16).

Iubiți frați întru credință,

În aceste zile ale bucuriei să ne amintim de cei săraci, de cei singuri și bolnavi, care așteaptă darul credinței noastre. Faptele milosteniei săvârșite din iubire pentru cei apropiați, care au nevoie de ajutor, împlinesc îndemnul Mântuitorului care spune: *“Fiți milostivi, precum Tatăl vostru milostiv este”* (Lc.6,36).

Domnul S-a Întrupat luând firea noastră omenească ca să o sfințească. Pentru aceasta, subliniem că suntem datori cu toții să găsim modalitățile potrivite pentru a întări legăturile familiei. Pentru a se dezvolta și a crește, copilul are nevoie de o familie, în care bărbatul și femeia trăiesc în armonie și unitate, ca un trup, ajutându-se unul pe altul. Cunoaștem și înțelegem acest adevăr și această realitate pe care o subliniază Sfânta Scriptură și de aceea avem datoria de a păstra și de a întări creația lui Dumnezeu și tradiția familiei în mijlocul căreia se va dăruia Hristos.

În cursul anului 2014 pe care îl încheiem, proclamat de către Biserica noastră Ortodoxă Română **ca *An omagial euharistic al Sfintei Spovedanii și al Sfintei Împărtășanii***, precum și ca ***An comemorativ al Sfinților Martiri Brâncoveni***, am avut prilejul să meditam și să învățăm că cercetarea conștiinței prin Taina Mărturisirii, ne apropie mai mult de Dumnezeu, iar împărtășirea cu Sfintele Taine la Sfânta Liturghie, ne face fii ai lui Dumnezeu după har. Totodată, jertfa Sfinților Brâncoveni ne întărește în credință și ne arată cât de puternică este dragostea de Hristos a acestei familii, care a rămas unită în încercări și în pătimiri, lăsându-ne moștenire tezaurul credinței lor pentru care rămânem recunoscători, precum și mulțimea locașurilor și a operelor nemuritoare ale culturii și spiritualității creștine, cărți și icoane bisericești, monumente brâncovenești apreciate până în zilele noastre. S-au împlinit trei sute de ani de la jertfa martirică a Sfinților Brâncoveni, dar prin mulțimea manifestărilor consacrate lor, a studiilor și a noilor aspecte reliefate din viața și din moștenirea culturală și duhovnicească a voievodului Constantin Brâncoveanu și a familiei lui, i-am simțit ca pe niște casnici ai lui Dumnezeu și frați ai noștri mai mari, cărora le păstrăm cuvenita recunoștință.

La aceste gânduri împărtășite, vă transmitem alese urări de sănătate și bucurie duhovnicească, iar sărbătorile Crăciunului, Anului Nou-2015 și ale Bobotezei, să le petreceți în pace și unitate frățască.

La mulți ani!

Al vostru către Domnul rugător,

†MIHAIL

Episcopul Românilor ortodocși din Australia și Noua Zeelandă